

Каюм Насыйри исемендәге X регионара фәнни-эзләнү укулары

Юнәлеш: Туган якны өйрәнү

Тема: Каюм Насыйринның ”Татар этнографиясе материалларына нигезләнеп, Исергәп авылының борынгы милли киёмнәрен өйрәнү

Исергәп урта гомуми белем бирү мәктәбенең XI сыйныф укучысы Ибраһимова Ләйсән Равил кызының фәнни-эзләнү эше

Фәнни житәкче: татар теле һәм әдәбияты укытучысы Нәгыймова Римма Илдус кызы

Фәнни-эзләнү хезмәтемнең планы

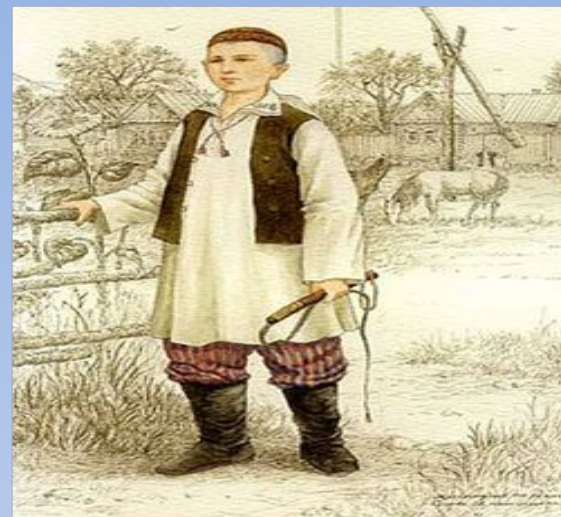
1. К.Насыйри хезмәтендә милли киёмнәр турында.
2. Фәнни хезмәтләрдә татар милли киёмнәре турында.
3. Исергәп авылында милли киёмнәр.

Максат һәм бурычлар

- 1. Каюм Насыйриның “Татар этнографиясе материаллары”н жентекләп өйрәнү.
- 2. Ир-атлар һәм хатын-кызларның киём аермалыкларын тикшерү.
- 3. Борынгы татар милли киёмнәренәң тегелеше, кию урыннары турында күбрәк мәгълүмат туплау.
- 4. Фәнни хезмәтләрдән борынгы татар киёмнәрен күзәтү.
- 5. Журналлардан, интернет сайтларыннан милли киём үрнәкләрен жыю.
- 6. Исергәп урта мәктәбенәң “Туган якны өйрәнү” музееның “Борынгы авыл” экспозиция материаллары белән танышу.
- 7. Яшьтәшләремдә милли киёмгә ихтирам һәм хөрмәт хисләре уяту.

I бүлек

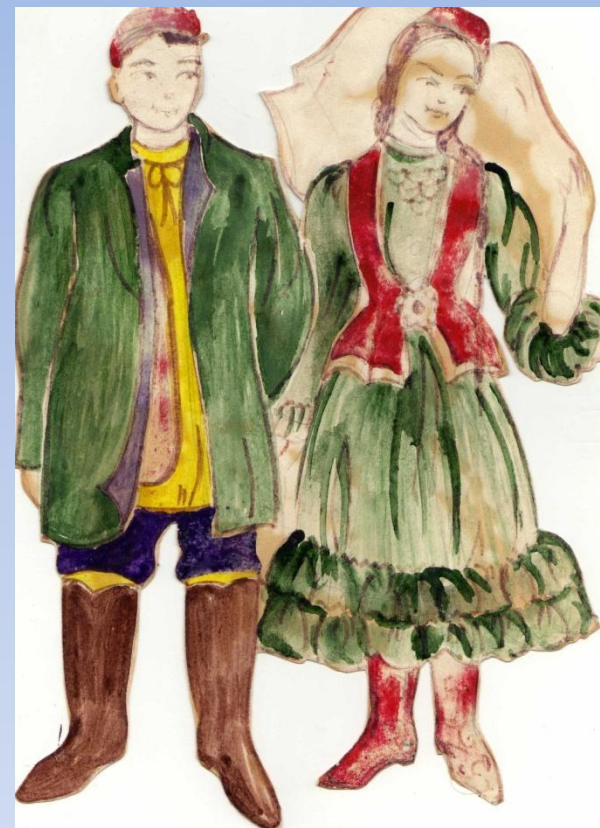

Борынгы татарларда киём -салым

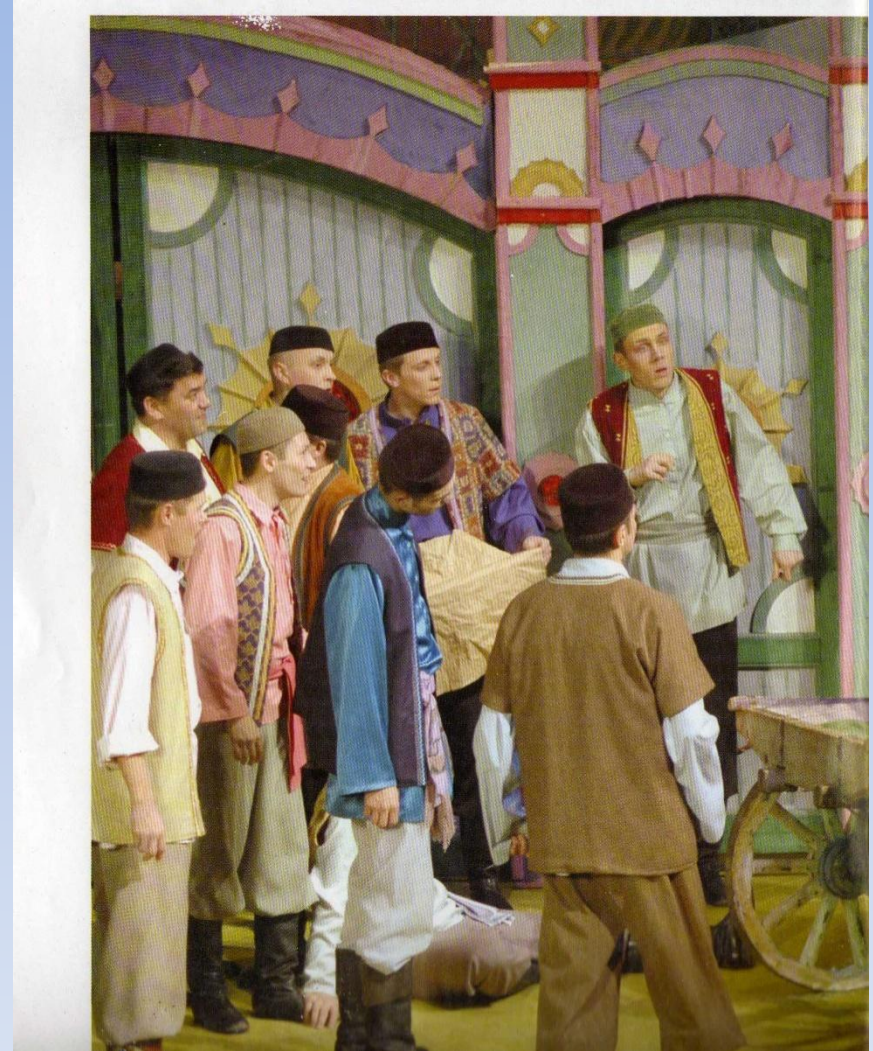
Мин үз хезмәтемдә татар халкының борынгы киёмнәрен К. Насыйриның “Татар этнографиясе материаллары” хезмәтеннән өйрәндем. Татар мөселманнарның киёмнәре бик күп төрле һәм башка халыклардан аерылып та тора. Аеруча авыл халкы киёмнәренң төрлеләгенә игътибар иттем. Киёмнәре авыл халкы күбрәк үзе эшкәртеп теккән, хатын-кызлар чигеп, бизәп, күз явын алырлык, гасырлар үтсә дә, кыйммәтен югалтмаган милли киёмнәре житештергәннәр. К.Насыйри хезмәтен өйрәнү үзәбезнең авыл борынгылары киёмнәренә кызыксыну уятты. Музей материалларын тагын да тулыландыру өчен зур эш алып барырга кирәклеген дә аңладым. Интернетта да милли киёмнәр турында бай материал урнаштырылуына сөендем, чөнки теләгән һәрбер укучы аннан кирәкле мәгълүмат алырга мөмкин. Этнограф, галим хезмәтендә татарның борынгы киёмнәренә мондый мөнәсәбәт белдерелә:

Белгән кеше бар микән: бу татар мөселманнарның киemenең формасы кай заманадан бирле калган икән? Татарда бар киём: күлмәк, ыштан, камзул, казаки, жилән, чапан һ.б. Бу киёмнәрнең бәгъзесе бар, башка халыкта һичберәүдә күренми. Һичбер халыкның киemenә охшамый. Бу якын тирәдәге халыкларда ирләр күлмәгә күбрәк озынлыгы тезгә житәр-житмәс буладыр, жиңел ситсадан яки бүздән, һәркем үзенең теләгәнненә күрә.

Иң астан кия торган киёмдер, күлмәк өстеннән, урысларның жилеты урынына. Якалы була, алдан төймәлиләр биш я алты төймә белән һәм кесәләре була. Ул камзулның тагы бер төрлесе була кыска жиңле, жиңе терсәгенә житәр-житмәс. Ул камзул күп кешедә әдрәстән я бикасаптан була.

Дәхи казаки дигән киём попларның полукафтаны кебегрәк була; озын була, тездән була, тездән түбән, тубыкка чаклы, һәртөрле нәрсәдән. Элгәре күбрәк әдрәстән, бикасаптан буладыр инде.

Ул кэләпүш асыл Бохардан, сартлардан чыккан нәрсә. Ул кэләпүш фарсыча сүз: кәлә-баш мәгънәсендә, пүш-япмак мәгънәсендә; баш капкачы дигән кебек була. Ул кәләпүшне башка бертөрле ефәк материядән, хәтфәдән ясыйлар әйләнәсенә ука тотып. Ефәк чуклы була түбәсендә. Аны һәм яхшы итеп эшлиләр, ул кәләпүшне әдрәстән, бикасаптан, ситсадан вә һәртөрле материядән.

Чалбар кияләр.. Махсус татар чалбары була, урыс чалбарына башкарак; төбе бик киң була, балак очлары таррак; бу чалбарны балагын чыгарып йөрөп булмый. Балакны чыгарып йөри күп кешеләр. Һәртөрле халыкта булса кирәк, хатын-кыз киеме белән ирләр киеме бер төрле түгел. Ирләр киеме белән хатыннар киеме арасында күп аерма бар. Инде хатын-кыз киёмнәре менә: күлмәк, ыштан, читек, башмак, кәвеш, камзул, тун, яулык, шәл.

Хатыннар күлмәге бик озын була, жиргә чаклы, аякны капларлык; шәригать буенча хатыннар киеме шулай кирәк. Хатыннар күлмәгенең итәге ике кат була. Элгәре күлмәкнең итәге башка төстән була торган иде, инде күлмәге белән бер төсле була. Ситса була, уника аршын яки унөч аршын ситса кирәк.

II бүлек

Фәнни хезмәтләрдә татар милли киёмнәре турында

Татар халкының милли киёмнәре.

Татарлардан рухи мирас белән бергә матди мәдәният өлкәсенә караган мирас та калган. Шундыйларның берсе — халыкның өс киеме. Өс киemenең бик борынгы төрләре, әлбәттә, безгә килеп җитмәгән. Ә инде җиткән кадәресе халкыбызның кабатланмас ижади көчкә ия булуын күрсәтә. Гасырлар буена халык бу эшкә үзенең кул көчен генә түгел, бәлки матурлыкка омтылышын, хыялын, эстетик зәвыгын да салган.

Татар халык киеме

Бүгөнгө көндө безгә мәгълүм традицион-гадәти өс киёмнәре — эчке һәм тышкы киёмнәр, баш һәм аяк киёмнәре, хатын-кызларның бизәнү әйберләре. Элек-электән бирле бер комплекса кергән киём төрләре, формалары һәм колориты буенча үзара яраклашып, бер стильне тәшкил иткәннәр. Гадәти өс киеме шактый тотрыклы булып, аның яңаруы-үсеше халыкның үз горейф-гадәтләренә һәм көнкүрешенә яраклашу төсендә барган. Шуңа күрә киём, гадәттә, кешенәң тышкы кыяфәтенә милли төс биргән. Киөменә карап аның кайсы халык яки нинди этник группа вәкиле икәнән белергә мөмкин булган. Көндәлек һәм бәйрәм киеме, бай һәм ярлы кешенәң киеме дә бары тик тукымалары, бизәнү әйберләренәң сыйфаты белән генә аерылган.

Өс киёмнәре

Күлмәк белән ыштан.

Киём комплексының нигезен күлмәк белән ыштан (ирләрдә соңрак — чалбар да) тәшкил итә.

Борынгы стильдәге ирләр күлмәген мамык, житен, киндер жебеннән тукуылган

материядән теккәннәр

(ефәк күлмәк-ыштан кияргә ирләргә шәригать кушмаган).

Күлмәк итәге

Хатын-кызлар күлмәгенен итәген төрлечә бизәү дә борынгыдан ук килә. Күлмәкнең үзен өй тукумасыннан теккән очрақларда аның өске итәген кызыл, ал, яшел, зәңгәр төстәге фабрика тукумасыннан эшлэгәннәр.

Ыштан

Эчке киёмнең икенчесе — ыштан. Аның да гадәттәге өлгесе ирләр һәм хатыннар өчен бер булып, безнең халыкның борынгы тормыш-көнкүрешенә (идәнгә, сәкегә аяк бөкләп утыру һ.б.) жайлашкан форманы тәшкил итә.

Тун

Татар халкының өс-киемнәреннән саналган тун белән толыпны да күрсәтеп китәргә кирәк. Аларны иләнгән сарык яки төлке тиресеннән тукыма белән тышлап эшләгәннәр. Туннарны өч билле һәм туры аркалы итеп теккәннәр.

Түбәтәй

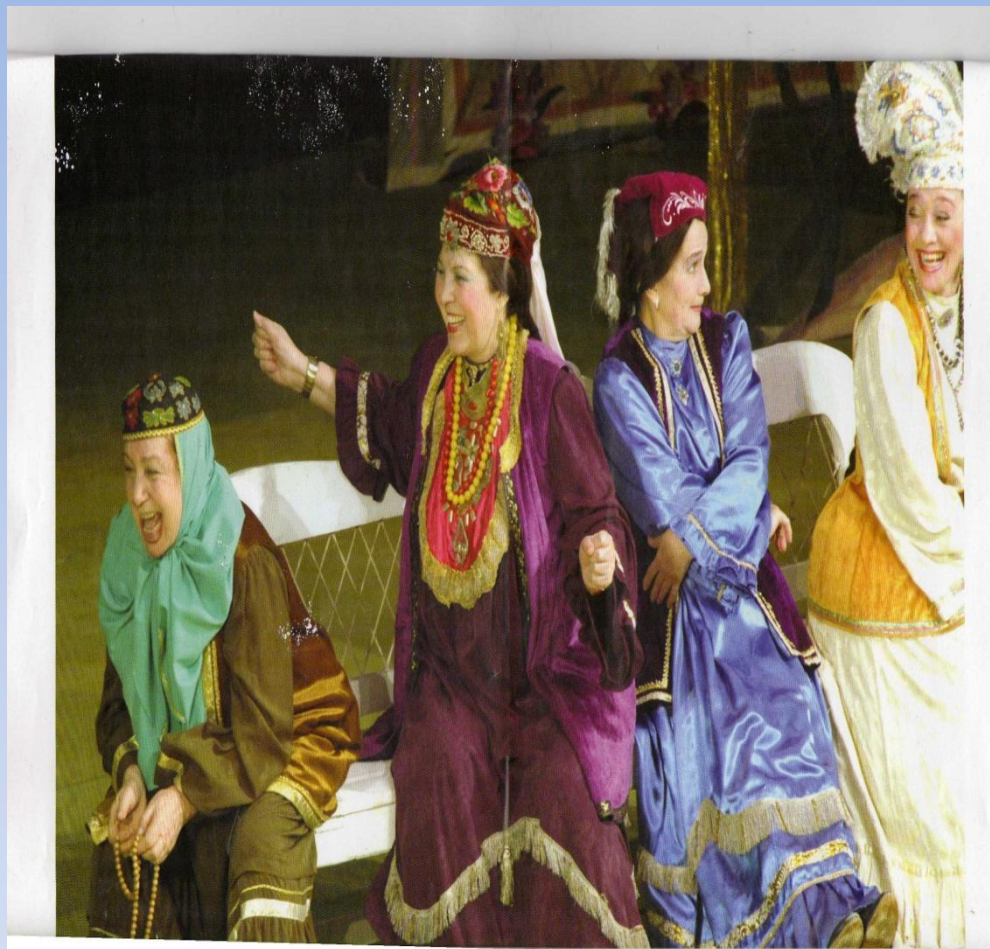
Татар халкының баш киёмнәре дә гаять үзенчәлекле. Борын-борыннан ирләр өйдә түбәтәй кияргә яратканнар. Тик керәшен татарларында гына, христиан динен кабул иткәннән соң, ислам атрибуты дип каралган түбәтәй аларның киём комплексыннан төшөп калган.

Калфак

Калфакның төрләрә хәйран күп. XIX йөзнең урталарына кадәр зур, чуклары аркага (яки иңгә) төшөп торган капчык калфаклар була. Аларны төрлө төстәгә жептән яки тукымадан ясаганнар. Ак жептән бәйләнгән озын калфаклар барлык төркем кызларына да хас бу.

Хатын- кыз бүреге

Хатын-кызлар борын-борыннан бүрек тә кигәннәр. Әмма ул баш киеме үз эченә йомшак түбәле мех кырпулы бүрекне дә, кирәчле (каркаслы), кырыйларына тәңкәләр, асыл ташлар куеп эшләнгән яки челтәрләр белән бизәлгән очлы такыя бүрекне дә ала.

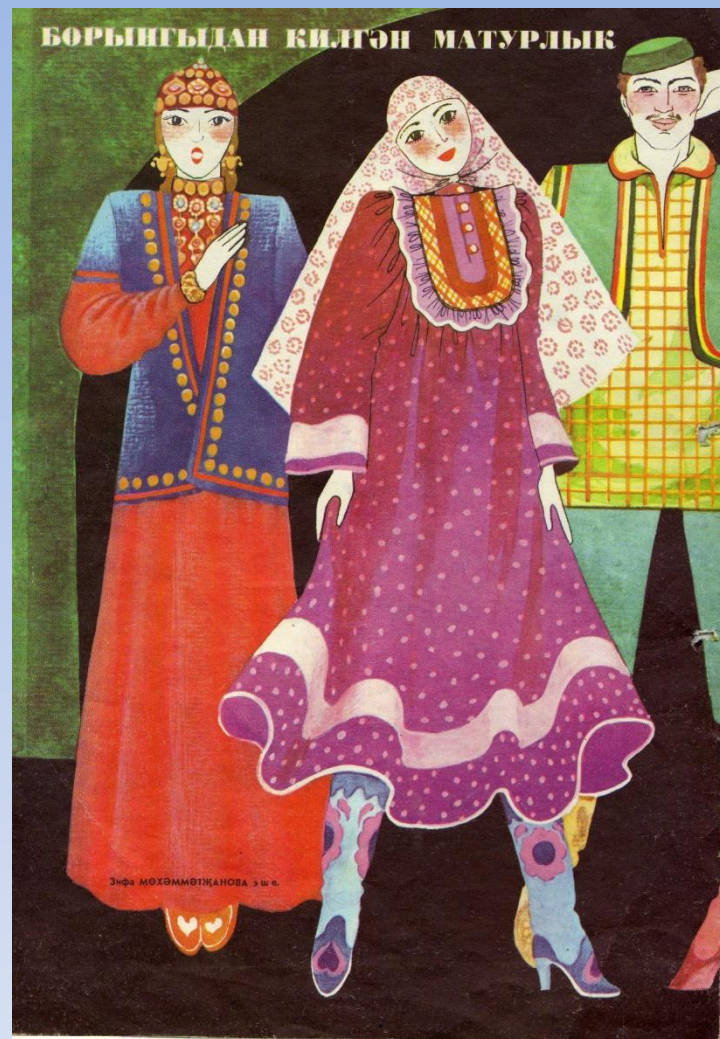

Яулык

Яулык һәм тастар терминнары астында төрле формадагы бөркәнчекләр бар. Яулык — борынғы төрки термин. Бу термин белән, югарыда күреп узганча, кечерәк аскы баш яулыгы да, зур бөркәнчек кушъяулыклар да атала.

Шәл

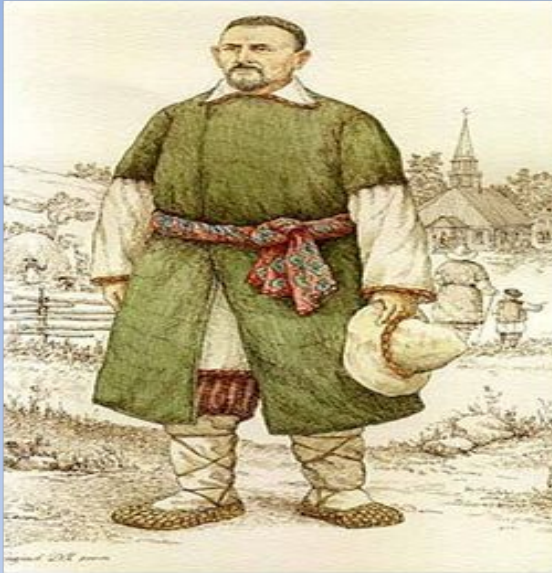
XIX йөзнең ахыры — XX йөз башларында традицион бөркәнчекләр урынына фабрика эшләп чыгарган яулык һәм шәлләр керә. Ләкин традицион баш киemenә хас жирле үзенчәлек билгеләре хатыннарның фабрика яулыгын бәйләү ысулларында бүгенгә кадәр чагыла.

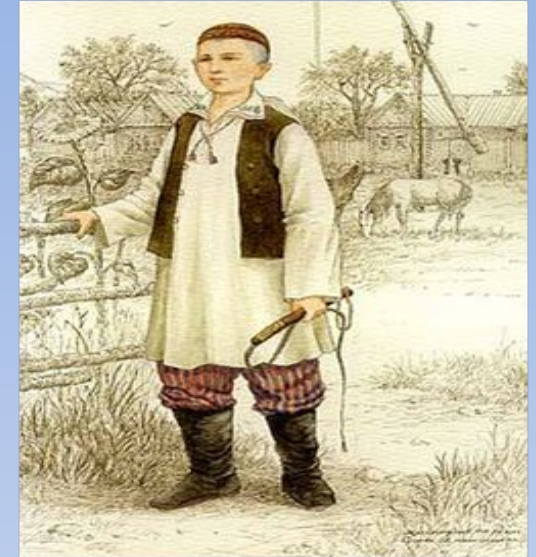
Хатын-кызлар бизэнү әйберләре

Хатын-кызларның өс һәм баш киеме белән бизэнү әйберләре дә тыгыз бәйләнгән. Борынгы бабаларыбыздан килгән ювелирлык осталыгы шәһәрләрдә һәм кайбер зур авылларда XX йөзнең башларына кадәр яшәп килә. Катлаулы ысуллар белән (бөтерү, бөртекләү, каралту, гравирлау, инкрустацияләү) зиннәтләп эшләнгән хатын-кыз бизэнү әйберләре төрле музейлардагы татар коллекцияләре арасында бүген дә күп санда сакланган. Аларны өч төркемгә бүлеп карарга була: баш, муен-күкрәк һәм кулга бәйле бизэнү әйберләре.

Ш бүлек

Исергәп авылында борынгы милли киемнәр

Исергәп авылы ничек барлыкка килгән соң?

1552 елны явыз Иван канга батырып, Казан ханлыгын яулап алганнан соң, Баулы, Ютазы төбәкләрендәге жирләр күчмә тормышта яшәгән башкортларга рәсми рәвештә беркетелә. Чыгышы белән башкортларның бөржән кабиләсеннән булган Исергәп исемле кеше үз ыруы вәкилләре белән 18 гасыр башында хәзерге Исергәп авылының мәктәптән түбән өлешендәге урам жирләренә килеп урнаша. Башкортстан архивында сакланган документларда Исергәп, авыл буларак, 1795 нче ел белән искә алына: авылда 77 кеше яшәгәнлегә әйтелә, ә инде 50 елдан соң, 1863 елда авылда 331 кеше булуы турында шулай ук документлар бар. Башкортлардан авылның исеме Исергәп (төрки чыганаclarда “кызгану” дигән мәгънәне аңлата). Казан якларынан изелүгә, көчләп чукундырылуга дучар халык безнең төбәкләргә күчеш чорында, 1750нче елларда Арча районы Курсабаш авылынан 8 гаилә хәзерге Казан урамында урнашып калган (бу урам халык телендә “Казан кешесе урамы” дип йөртелә). Ә инде халык телендә Этәмби атамасын йөртүче урамга (“Этәмби”- йорт жире, нәсел-нәсәбе булмаган дигән мәгънәне белдерә) ул чорда типтәрләр дип аталган милли төркөм кешеләре урнашканнар (танылган маринист язучы Миргазыян Юныс шушы урамда туып үскән. Аның “Этәмби хатыннары” дигән истәлек-хикәясә дә бар). 1917 елгы инкыйлабка тикле авылда 3 зур төркөм- общество яшәгән: башкорт обществосы, ясаклы татарлар, типтәр обществосы.

Шулай итеп, бүгенге Исергәптә яшәүче татарларны нигездә өч төрле халык вәкилләре барлыкка китергән. Авылга нигез салган башкортлар аерым өстенлекләрдән файдаланганнар, аларның жирләре күбрәк булган, ә инде үз туган –үскән жирләреннән көчлөп кузгатылган Казан кешесе, Этәмби урамнарында гомер сөргән халык хужалар булып түгел, ә башкортлар керткән өйдәшләр булып саналганнар.

Милли киём дә һәр төбәкнеке үзенчә булган: башкорт ягыннан килгәннәр, әлбәттә, тәңкәләрдән тезеп эшләнгән түшелдерек, аны муеннан кияләр һәм ул хатын-кызның бөтен күкрәген каплап тора. Шулай ук тәңкәләрдән тезеп эшләнгән сагалдырык дигән әйбер, ул зур чуклы яулыкларга тегелә, ике рәт булып муенны тулысынча каплап тора. Бер караганда, моны ислам гадәте дип тә әйтергә була, чөнки мөселман хатын-кызлары күкрәкләрен һәм муеннарын каплап йөрергә тиешләр..

Өс-баш киемнәре ир-атларда:

-киң һәм тезгә кадәр озынлыктагы
күлмәкләр;

-ыштан;

-камзул;

-кәзәки;

-эшләпә;

-бишмәт, тун, шарф,

-билбаулар булган.

Авылда элекке киёмнәр
хатыннар - кызларда:

- төрле-төрле күлмәкләр;
- камзуллар;
- жилән;
- альяпкыч;
- күкрәкчә;
- яулык;
- итәк.

М.Юонысның “Шәмдәлләрдә генә утлар яна” повестенда Әтәмби карчыкларының киёмнәре түбәндәгечә сурәтләнгән:

“Мәжлескә чакырылу аларның ярты гасыр сандык төбәндә тасланып яткан күлмәкләрен кияргә мәжбүр иткән. Күлмәкләр шундый шәп: Әби патша заманында тукылган сәрпинкәдән тегелгән; яшел бәрхет яка, изү тирәләре укалы; аяк атлавына ияреп, киң итәкләр жылфердәп киткәндә, шомырт чәчәге һәм бал исенә нафталин, такта чәй, кызыл билле прәннек исе кушыла.

Аякларында яфрак бизәкләре төшкән кызыл сәхтиян читек. Жиңел, йомшак, иркен. Биесе килгән чакта алган аяк киеме бит. Әллә шуңа күрә читек киеп жибәрү белән аякларның йөгәрәсе килә башлай. Почмаклап бәйләгән яшел кәшимир яулыктар карчыкларның иңендә жиңү әләме шикелле жылфердәп бара. Йөрәкләрдә яшьлек моңы уятып, чәчүргеч таккан талир тәңкәләр чыңлай...”

- Ә ирләрдә камчат бүрек булган. Башкорт ягыннан килгән кешеләр башкорт колакчын бүрекләре кигәннәр. Казан төбәгеннән килүчеләр колаксыз мескен алып килгәннәр. Исергәпнең борынгы ир-атлары бүрекне сарык тиресен иләп тә теккән, әрәмәдә төлке, кондыз күпләп йөргәнлектән, аучылар бүрек читләрен төлке, бүре кондыз тиреләре белән тышлаганнар. Шулай ук ирләрнең жәйге баш киеме эшләпә булган. Аны өйдә ак төстәге сарык йоныннан киез итек басучылар ясаган.

Аларда чиккән әйберләр бик күп, кара һәм кызыл жирлеккә эре-эре чәчәкләр, үсемлек үрнәкләре чиккәннәр, Алар гажәеп матур һәм үзенчәлекле, әйтерсең лә кара жирдә үсеп чыккан нәфис гөлләр! Бу күлмәкләр бала итәкле, жиңнәре дә буенча чигелгән, күлмәк өстеннән чиккән альяпкыч ябылган, түштә - түшелдерек, муенда – сагалдырык, башта – чиккән чәлпәк калфак һәм зур кәшимир-француз яулык, аякта – озын тула оек һәм читек-кәвеш..

Борынгы эбилэребез киёмнэрен өйдө тукуылган киндердэн яки житеннэн һәм өйдө баскан туладан эшлэгәннэр. Киндер һәм житенне кырда игеп үстергәннэр. Барлык кигән киёмнэре табигый материалдан булган. Киндер үстөрөп, көлтөлэрне күлгә батырып, аннан алып киптереп- талкып, киндер жеплэр эзерлэгәннэр. Өйлэр саен диярлек туку станоклары эшлэгән, шул станокларда тукыма тукыганнар, киндер ак килеш тә кулланылган, аларны махсус буяулар белән манганнар да. Аннан күлмэк-ыштан, альяпкычлар, киндер букчалар теккәннэр. Альяпкычларны милли бизэклэр белән чиккәннэр, вак чуптар бизэклэр төшергәннэр.

М.Юнысның “Шәмдәлләрдә генә утлар яна” повестенда Әтәмби карчыкларының киёмнәре түбәндәгечә сурәтләнгән:

“Мәжлескә чакырылу аларның ярты гасыр сандык төбәндә тасланып яткан күлмәкләрен кияргә мәжбүр иткән. Күлмәкләр шундый шәп: Әби патша заманында тукылган сәрпинкәдән тегелгән; яшел бәрхет яка, изү тирәләре укалы; аяк атлавына ияреп, киң итәкләр жылфердәп киткәндә, шомырт чәчәге һәм бал исенә нафталин, такта чәй, кызыл билле прәннек исе кушыла.

Аякларында яфрак бизәкләре төшкән кызыл сәхтияң читек. Жиңел, йомшак, иркен. Биесе килгән чакта алган аяк киеме бит. Әллә шуңа күрә читек киеп жибәрү белән аякларның йөгәрәсе килә башлай. Почмаклап бәйләгән яшел кәшимир яулыктар карчыкларның иңендә жиңү әләме шикелле жылфердәп бара. Йөрәкләрдә яшьлек моңы уятып, чәчүргеч таккан талир тәңкәләр чыңлай...”

Казан кешесе урманда яшәүчеләрдә Казан татарларына хас киёмнәр өстенлек иткән. Киёмдәге төсләр аерымлыгы да вариантлар биргән. Киёмнең төсе күбрәк хужасының яшенә бәйле булган. Мәсәлән, кара казакига күнеккән ир-ат, олыгая төшкәч, казакины ак тукымадан да тектерә. Гомумән, ак төс, башка төрки халыклардагы кебек, сафлык һәм картлык билгесе: кызларда ак калфаклар, ак бәрән туннар, кайбер төркемнәрдә ак чикмән булса, өлкәнрәк яшьтәге хатыннардә ак тастар, ак өрпәк (өчпочмаклы яулык), ак кыекча һ.б. киёмнәр булган. Кызыл төс—яшьләргә хас. Бу бигрәк тә яшь хатыннар киёмәндә чагылган. Мәсәлән, кызыл жирлекле күлмәкләр, бөркәнчекләр, кушъяулык. Казан хатын-кызларының аскы баш киеме безнең көннәргә килеп житмәгән. Аны шактый иртә дүрт почмаклы фабрика яулыклары алыштырган.

Татар халкының традицион-гадәти өс киеме күп төрле булган. Ул эчке һәм тышкы, язгы һәм көзгә, жәйгә һәм кышкы киём төрләрен үз эченә алган. Һәр төр, кайбер форма үзенчәлекләренә карап, вариантларга бүленгән. Мәсәлән, камзулның түбәндәге вариантларын күрсәтергә мөмкин: озын һәм кыска буйлы, жиңсез, терсәктән жиңле, ябык яки ачык изүле, өч, биш, жиде билле һ.б.

Әмма ирләр ефәктән күлмәк-ыштан кимиләр вә гайре киёмнәр һәм кимиләр; ефәк киём кимәк шәригатытә ирләргә дәрес түгел. Әмма кәләпүшне ефәктән тегеп кияләр, зарар юк. Ирләр ыштаны һәм ситсадан яки башка нәрсәдән, һәрничек фабрикада сугылган нәрсәдән була. Күбрәк ситсадан кияләр; балаклары киң һәм озынлығы тубыкка чаклы була. Ыштанның төбе киң була һәм бөрмә дип әйтәләр, шул бөрмәгә тасмадан бау тагыла. Шул тасма бау белән ыштанны жыеп бәйлиләр.

Безнең Исергәп авылы халкы ярлы булса да, татар милли киёмнәрендә йөрергә тырышкан. Киёмнәр киндердән, йоннан булган. Аеруча үзенчәлекле булганнарын мин мәктәпнең “Туган якны өйрәнү” музеедан алып өйрәндем. Бу музейны оештырганда, укучылар авыл буенча йөрөп, әби-бабайлардан калган киёмнәргә жыйдылар. Алар бүтөн музейның “Борынгы авыл күренеше” экспозициясендә урын алган.

Казан хатын-кызларының баш киеме безнең көннәргә килеп житмәгән. Аны шактый иртә дүрт почмаклы фабрика яулыклары алыштырган.

Исергәп хатын-кызлар киemenең иң күркәм өлеше француз яулык (зур кызыл чәчәкле ал төстәге юка яулык), бәбәй итәкле күлмәк, укалы камзол, чулпылар булган.

Хатын-кыз күлмәге:

Хатын-кызларның борынгы стильдәге күлмәге тоташ яки өзек буйлы, такма итәкле итеп тегелгән һәм төрлө декоратив алымнар белән бизәлгән.

Күкрәкчә:

Хатын-кызларның борынгы киemenә бигрәк тә хас нәрсә - күкрәкчә. Аны хатыннар күлмәк астыннан муеннарына бәйләп калдырганнар.

Исеменнән үк билгеле, ул хатын-кызларның күкрәген эчке яктан каплап торган.

Күлмәк-ыштанга якын нәрсә — альяпкыч булган. Аны ирләр дә, хатыннар да үз иткән. Исергәп халкы өчен ул эш киеме генә түгел, ә көндәлек киём булып та саналган. Печән һәм урак вакытларында кызлар һәм яшь килеңнәр күлмәк өстеннән чиккән альяпкыч бәйләгәннәр. Ир-атлар киндер альяпкыч белән тимерчелектә дә, кырда да эшләгәннәр.

Борынгы эби-бабайларыбызның эчке киёмнәреннән берсе —ыштан. Тегелү рәвеше ирләр өчен дә, хатын-кызларга да бер төрле булган. Борынгы тормыш-көнкүрешкә жайланып: идәнгә, сәкегә аяк бөкләп утыру өчен жайлашкан. Аны өйдә сугылган киндердән теккәннәр. Сәүдә белән читкә чыккан кешеләр алача дигән үзбәк материалы алып кайтканнар, соңрак аңардан тегә башлаганнар.

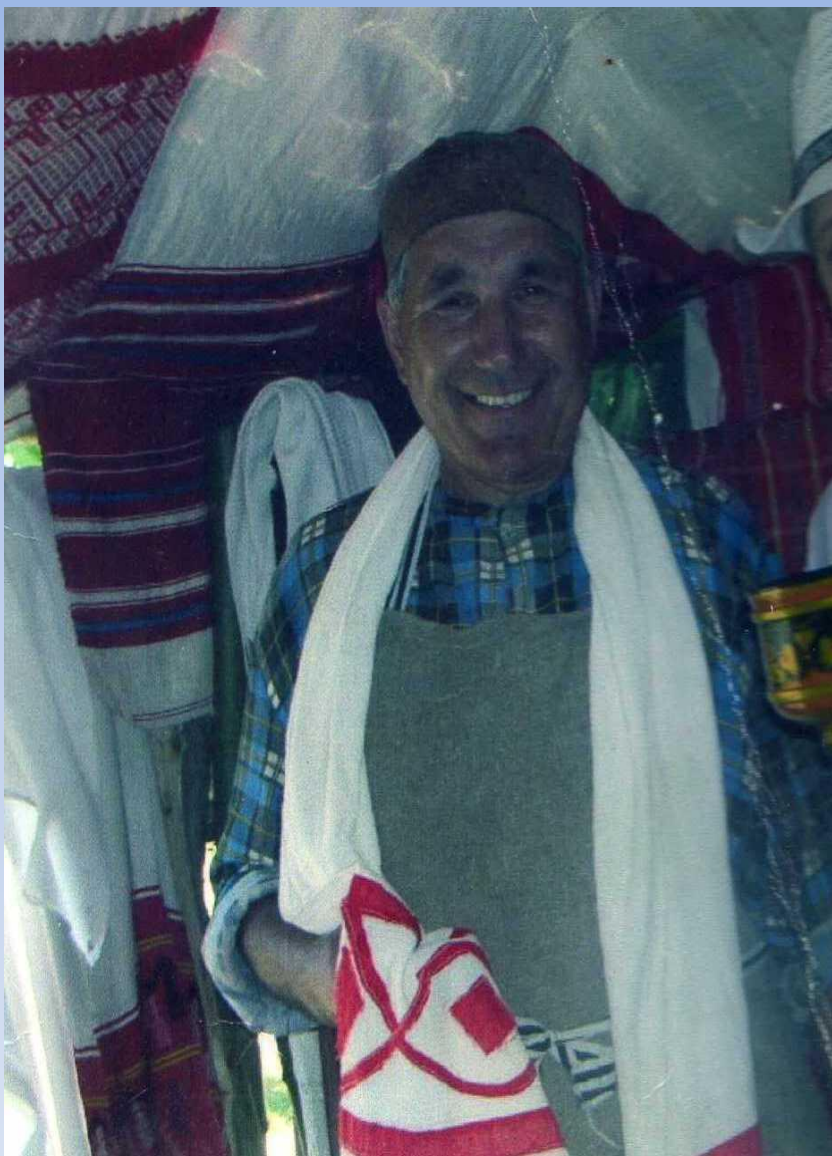

Борынгыларның аяк киёмнәренән бер өлөшөн тула оек, киез итекләр алып торган. Ирләр һәм хатыннар кышын киез итек кигәннәр. Итекнең озын кунычлысы, кыска башмак кебек эшләнгәннәре булган. Кыска кунычлы киез итекләр яратып киелгән, чөнки абзар-курага кереп - чыгып йөрү өчен уңайлы.

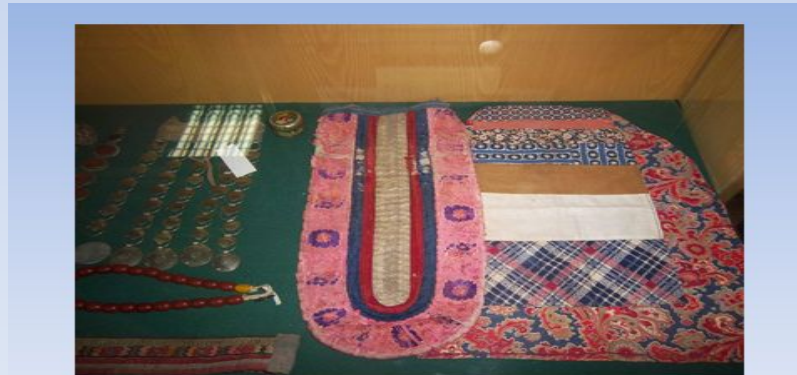
Казан татарлары Исергәп авылына күн аяк киemenең таралган төре- читекне алып килгәннәр. Читекне ирләр дә хатын-кызлар да кигән: ирләр кара күннән, хатын-кызлар каюлы үкчәле читекләр кигәннәр. Башкортлардан күн кәвеш каталар кергән. Аны калын күннән, калын олтанлы итеп теккәннәр. Каталарны тула оек белән кигәннәр. Хатын-кызлар өчен башмаклар да теккәннәр, соңрак бәрхет башмаклар кия башлаганнар. Ә безнең авыл халкының төп аяк киеме чабата булган. Урманда юкә күп үскән, аны кисеп алып кайтып суга батырып, юкә мунчала алганнар, шуңардан чабатачылар төрле кеше дә киярлек чабаталар үргәннәр. Яңгырда, карда кияр өчен күтәртмәле чабата үргәннәр. Аны күбрәк тула оек өстеннән кигәннәр. Исергәптә Чабатачы Әхми нәселе билгеле булган.

Борынгы милли киёмнәрне
саклаучы Камил абый тегүче әнисе
турында шигырь юлларын яза:
Гади колхозчы әнием
Данлы тегүче хатын.
Юрганнар сырып жылытты
Тирә-як авыл халкын.
Закир кызы –Саимә
Мирзажан кызы булган.
Итек баскан, чыпта суккан ,
Гомере эштә үткән.
Көндезен колхозда эшли,
Киндер йолка, сүс талкый,
Төннәрен арбасын тартып,
Сазлыктан күрән ташый.

Йомгаклау

К.Насыйринның “Татар этнографиясе материаллары” хезмәтен өйрәнәп, татар милли киёмнәренә, аларның киләп чыгышларына тегелү рәвешләренә, ир-ат, хатын-кыз киёмнәренә аермалыкларына игътибар итәргә туры килде. Галим яшәгән чордан алып, Бөек Ватан сугышына кадәр югарыда карап киткән киёмнәр авылларда өстенлек иткән. Бүгөн бу киёмнәрне рәсемнәрдән һәм спектакльләрдән һәм мәктәп музейларыннан гына күрергә мөмкин. Исәргәп авылына беренче киләп утырган кешеләренә кайсы төбәктән булулары да киём үзенчәлекләренә тәәсир иткән. Борынгы киём үрнәкләре сакланып калмаса да, мөрәжәгать иткән белешмәләргә таянып, берәз күзаллау тудырырга мөмкинлек туды. Элекке заманнарда татар халкының киёмгә материалны үзенә үстереп-эшкәрткәнә, аны теккәнә, чиккәнә билгеле. Безнең авыл халкы да шундый булган. Музей экспонатлары шуны дәлилли.

Исергәп урта мәктәбенәң музеенда шулай ук әби-бабаларыбызның кадерле киёмнәре саклана. Борынгы өй күренеше, татар авылы ихатасы экспозициясендә борынгы халыкның кул эшләренә оста булуын, өй кирәк-яракларын, көнкүрештә куллану өчен коралларны да үзләре ясаганы күренә. Ул чор киёмнәренә халкыбызның күңел жылысы, күз нурлары, зәвыгы тирән салынган. Борынгы чигү, тегү үрнәкләре зур тәрбия чарасы булып тора. Ел саен сабантуйларга әзерләнгәндә, бу киёмнәр киштәләрдән төшәләр. Борынгы чорны сурәтләгән тамашаларда, мәктәп спектакльләрендә дә борынгы киёмнәренә кулланырга туры килә. Хәтта Курган, Екатеринбург сабантуйларына да Исергәп урта мәктәбенәң музееннан алган киёмнәрдә бардылар. Концерт, тамашаларда гына киелә торган милли киёмнәребезне гадәти, көндәлек киёмнәр рәтенә кертәп җибәрсәң, бик тә күркәм булыр иде. Кызларыбыз да әбиләребез кебек чигү, тегү, бәйләү эшләренә ныграк җәлеп ителерләр иде. Чөнки хатын-кызның уңганлыгы кул эшләренә ничек белүгә карап та бәяләнә. Ә ир-ат өчен җитмеш төрле һөнәр белү шул чакта дәлиләнәр иде.

Кулланылган әдәбият

1. Декоративно-прикладное искусство казанских татар. - Москва, Советский художник, -1990. -64-66 с.
2. Исергәп урта мәктәбенә музей материаллары.
3. Мөхәммәдова Рәмзия Татар халык киемнәре. – К.: Тат.кит.нәшр., 1997. - 80-88 б.
4. Каюм Насыри.1-том. – К.: Тат.кит.нәшр., 1974. -93-99 б.
5. Сергеева Нурзия Г. Тылсымлы бизәк. –К.: Тат.кит.нәшр., 1997. – 4-7 б.
6. Tartarica - Атлас. – Казань –Москва - Санкт-Петербург, -2000. -438-441 с.
7. Р. Фәхреддин. Болгар һәм Казан төрекләре. –К.: Тат. кит. нәшр., 1993. -28-34 б.
8. <http://tt.wikipedia.org/wiki/> Татар милли киемнәре